

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กราแสร์ มาลยาภรณ์. วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : โซเดียมสติว์, ๒๕๒๘.
เจ้อ สตะเกทิน. คดีชาวบ้าน. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

ศิลปการประพันธ์. พระนคร : อักษรเจริญหัตน์, ๒๕๑๐.

ชุม สุคันธรัตน์ พ.อ. วิทยาศาสตร์ทางใจ. กรุงเทพฯ : กรุงเทพฯ สองเรา, ม.ป.ป.

ชัยวัฒน์ คุปradeศกุล. “พลังจิต ปี.อส.พี. ตอนที่ ๑.” มิติที่๔. ๕(๓๐) : ภูมภาคันธ์ ๒๕๒๓.

หน้า ๕๙ - ๕๕, ๗๑.

เชียร์ สิริyanนท์. “วิทยาศาสตร์แห่งการสังคมจิต,” อนุเคราะห์ในงานพระราชนิเวศน์
พระราชนิเวศน์ (ฉบับ สิริyanนท์). กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., ๒๕๑๐.

ดวงมน จิตร์คำนรงค์. “ไสยศาสตร์ในวรรณคดี : สิงท้าทายศักยภาพของมนุษย์,” ใน ภาษาและ
วรรณคดีไทย. ๗(๒) : สิงหาคม ๒๕๓๓.

ทัศนีย์ ถุจีนสะพงษ์. “การใช้ไสยศาสตร์ในสถาเรื่องขุนเข็มขุนแผน,” ใน ภาษาและวรรณคดีไทย.
๒(๒) : สิงหาคม ๒๕๒๙.

ชัวซ บุณยินทร์. แนวทางศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๘.

แนวทางศึกษาวรรณกรรมปัจจุบัน เพื่อนบ้านประเพณีลักษณ์. กรุงเทพฯ : ชุดมีการพิมพ์,
๒๕๓๓.

นันทา ชุนภักดี. รายงานการศึกษาวิจัยกรณีเคราะห์ความเชื่อของชาวไทยในสังคมธิรัชชา.
พิมพ์ครั้งที่ ๒. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๒๐.

บรรยง บุญฤทธิ์. ศ่ายแล้วเกิดใหม่กับภาระลูก祚. กรุงเทพฯ : ชีวิน, ๒๕๑๗.

บุญยงค์ เกศเทศ. คำไทย. กรุงเทพฯ : โซเดียมสติว์, ๒๕๓๒.

แหลมธรรมวรรณไทย. กรุงเทพฯ : ไอ เอส พรินติ้งเซ็ฟ, ๒๕๓๖.

บุปผา ทวีสุข. คดีชาวบ้าน. กรุงเทพฯ : ฝ่ายตำราและอุปกรณ์การศึกษามหาวิทยาลัย
รามคำแหง, ๒๕๒๐.

คดีชาวบ้าน. กรุงเทพฯ : ฝ่ายตำราและอุปกรณ์การศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง,
๒๕๒๖.

เบญจมาศ พลခินทร์. วรรณคดีในแบบพม่าและศรสนា. กรุงเทพฯ : โซเดียมสติว์, ๒๕๒๐.

พื้นฐานวรรณคดีและวรรณกรรมไทย. กรุงเทพฯ : โซเดียมสติว์, ๒๕๒๕.

ประจักษ์ ประภาพพยากิจ. “ผลภาษา” วัดนเรรมล。กรุงเทพฯ : บุคลากรพันธ์ ๒๕๓๐. หน้า ๓๗.

ประทีป เนื่องนิล. วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : อักษรสมพันธ์, ๒๕๒๓.

ประภาครี สินคำเพ. วัดนเรรมลทางภาษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๔.

ปรีชา อุยตระกูล. วรรณกรรมพื้นบ้านจากดำเนลังกานใหญ่ อำเภอพิมาย จังหวัดนครราชสีมา.

กรมการฝึกหัดครู : ๒๕๑๑.

เบลล์ ณ นคร. ค่าวัฒนธรรมวิชาการประพันธ์และหัวสือพิมพ์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.

๒๕๑๔.

ผาสุก มุขเมฆ. คติชาวบ้านกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต. กรุงเทพฯ : โอดีเยนส์เตอร์, ๒๕๓๕.

พหลยุทธ รุ่มภัย. การศึกษาความเชื่อของชาวบ้านพวนกับการพัฒนาชุมชนที่หมู่บ้านเชียงงา

ดำเนลังงา อำเภอบ้านหมี จังหวัดพะเยา. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., ๒๕๒๐.

พันธุรักษ์ราชเดช, พลดำรงค์ดี, ชุน. ความเชื่อทางไสยศาสตร์ของชาวปักษ์ใต้ ในศรีตํ่าไทย

บักช์ใต้. กรุงเทพฯ : อักษรสมพันธ์, ๒๕๑๙.

เพ็ญศรี ศึกและคน. วัดนเรรมลพื้นบ้าน : คติความเชื่อ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๖.

มนี พยอมยงค์. ความเชื่อของคนไทย.” ใน วัดนเรรมลพื้นบ้าน : คติความเชื่อ. กรุงเทพฯ :

รองพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๘.

ธุรัตน์ บุญสนิท. “นวนิยายแนวเหนือธรรมชาติของแก้วเก้า,” ใน ภาษาและหนังสือ

ฉบับนวนิยายไทย. ๒(๓) : ตุลาคม ๒๕๒๙ - มีนาคม ๒๕๓๐. หน้า ๗๕ - ๘๕.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕. พิมพ์ครั้งที่ ๓

กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, ๒๕๓๐.

วสิรัตน์ สิงหา. เรื่องเหนือธรรมชาติในนวนิยายของ จินตีร์ วิรัชร์. ปริญญาโท พศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์มหาวิทยาลัย ประจำปี ๒๕๒๘.

วิจิตรวาทกิจ, หลง. มนต์咒術ทางจิต. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพฯ : เจริญกิจ, ๒๕๑๗.

วิเชียร ชัยนบุญรัตน์. ไทย ๒๕๑ : ภาษาอ่านทั่วไป. นครสวรรค์ : สยามศิลป์, ๒๕๒๐.

ศรีนครินทร์มหาวิทยาลัย บางแสน. การศึกษาและระบบความรู้ในวรรณพื้นบ้าน

ภาคตะวันออก. ม.ป.ท., ๒๕๓๖.

สมปราษฎ์ ขัมมะพันธ์. ประเพณีและพิธีกรรมในวรรณคดีไทย. กรุงเทพฯ : โอดีเยนส์เตอร์,

๒๕๑๖.

สมพงษ์ ทวี, “ผี,” ใน สยามรัฐ, ๘ พฤษภาคม ๒๕๓๙.

สะอด รอคคง, วิเคราะห์นวนิยายหนึ่งเรื่องของแก้วเก้า. บริษัทภานินพน์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ พิษณุโลก ๒๕๓๐.

สุจากิริมย์, พะยะ, เทวกำเนิด, ม.ป.ท., ๒๕๐๗.

สันติ ทองประเสริฐ, วิวัฒนาการของเนื้อหานวนิยายไทยตั้งแต่ พ.ศ.๒๔๗๖ ถึง พ.ศ.๒๕๑๗.

บริษัทภานินพน์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ปราสาทมีตร ๒๕๑๗.

สิงหา พนิจภูวดล และนิตยา กาญจนวรรณ. ความท้าทายไปทางกรอบกรอบไทย. กรุงเทพฯ :

ดิวบลล., ๒๕๒๐.

สกัญญา ภัทราชัย, รายงานการวิจัยเรื่ององค์ประกอบในการดำเนินธุรกิจของชาวบ้านม้านมีด

ด.บ้านเป็ด อ.เมือง จ.ขอนแก่น, ม.ป.ท., ๒๕๒๒.

สุเชทัยธรรมาริชาช, มหาวิทยาลัย. ภาษาไทย ๔ : วรรณคดีไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาริชาช, ๒๕๒๖.

ภาษาไทย ๗ (วรรณคดีชาวบ้านรับศร). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัย

ธรรมาริชาช, ๒๕๓๐.

สุพรรณี วรاثา. ประวัติการประพันธ์นวนิยายไทยตั้งแต่สมัยเริ่มแรกจนถึง พ.ศ.๒๔๗๕.

กรุงเทพฯ : เจริญวิทย์การพิมพ์, ๒๕๑๙.

สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, ๒๕๑๙.

สรวัตโน วงศ์วัตโน. การศึกษาถมชาติพันธ์ในประเทศไทย. กะเลิงหรือโซ. ม.ป.ท., ม.ป.ป.

สุวรรณा สถาอานันท์และน้องน่อง บุญยเนตร. คำ ร่องรอยความคิด ความเชื่อไทย.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๒.

เต็ร์ยอกิเศศ. เรื่องผีสาวเทวดา. พระนคร : วันชาติการพิมพ์, ๒๕๑๒.

สำเริง สมพันธ์รักษ์. คำนaculaจิตเร้นลับ. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองการพิมพ์, ๒๕๒๕.

อนุมานราชอน, พะยะ. หมวดศาสนา-ความเชื่อ เล่มที่ ๔ เรื่องศาสนาเบรียบเที่ยบ.

กรุงเทพฯ : ๒๕๓๑.

อาทิตย์ ชุมสาย ณ อยุธยา. “บุชา-วิสชนาพลังจิต กับ ดร.ชาจตุวงศ์ ชุมสาย ณ อยุธยา.”

มติที่ ๔. ๓๙(๑๙) : กันยายน ๒๕๒๖. หน้า ๔๙.

อุดม รุ่งเรืองศรี. เทอดาพุทธ. ม.ป.ท., ม.ป.ป.